

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 230.109 van 5 februari 2015
in de zaak A. 210.749/VII-38.967.**

In zake : Ilse HUYSEGOMS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Michel Van Dievoet
kantoor houdend te 1000 Brussel
Wolstraat 56
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het FEDERAAL AGENTSCHAP VOOR DE
VEILIGHEID VAN DE VOEDSELKETEN (FAVV)
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Rik Depla
kantoor houdend te 8310 Brugge - Sint-Kruis
Karel van Manderstraat 123
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 15 november 2013, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (hierna : FAVV) van 16 september 2013 waarbij in toepassing van artikel 10, tweede lid van de op 20 november 2005 door Ilse Huysegoms ondertekende raamovereenkomst, deze overeenkomst wordt verbroken.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 226.489 van 20 februari 2014 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

Verzoekster heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Werner Weymeersch heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 januari 2015.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Filip Van Dievoet, die loco advocaat Michel Van Dievoet verschijnt voor verzoekster, en advocaat Peter Eecloo, die loco advocaat Rik Depla verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Werner Weymeersch heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Bij koninklijk besluit van 20 december 2004, zoals van toepassing ten tijde van de bestreden beslissing, werden de voorwaarden bepaald waaronder het FAVV taken door zelfstandige dierenartsen kan laten verrichten. Het betreft taken inzake keuring, controle en certificering, zoals bedoeld in de wetten en de uitvoeringsbesluiten ervan, alsmede taken bedoeld in artikel 4, § 6, van de wet van 4 februari 2000 houdende oprichting van een Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (artikel 2). Luidens artikel 3, 2°, kan het Agentschap voor de uitvoering van die taken enkel een beroep doen op dierenartsen die een raamovereenkomst en één of meer uitvoeringsovereenkomsten hebben ondertekend.

3.2. Aldus sloot verzoekster op 20 november 2005 een raamovereenkomst met de verwerende partij. Artikel 4 van die overeenkomst bepaalt dat zij wordt aangegaan voor een periode van drie kalenderjaren, dat zij jaarlijks opzegbaar is door middel van een ter post aangetekende brief en mits naleving van een opzegtermijn van drie maanden, en dat bij gebreke van een opzeg de overeenkomst geacht wordt onder dezelfde voorwaarden te zijn voortgezet voor een nieuwe periode van drie kalenderjaren.

Met betrekking tot de verbreking van deze raamovereenkomst bepaalt artikel 10 het volgende :

"Verbreking

Art. 10. De opdrachtgever kan bij gemotiveerde beslissing de overeenkomst verbreken met onmiddellijke ingang bij een ter post aangetekende brief of bij deurwaardersexploot wanneer de opdrachtnemer:

- een veroordeling oploopt wegens onwettig gebruik van stoffen met farmacologische werking;
- een schorsing oploopt van minstens drie maanden door de Orde Der Dierenartsen;
- een veroordeling oploopt voor feiten op beroepsvlak die strafbaar zijn gesteld met een correctionele straf.

De opdrachtgever kan daarenboven, de opdrachtnemer gehoord, bij

gemotiveerde beslissing de overeenkomst verbreken wanneer:

- de opdrachtnemer betrokken is bij het onwettig gebruik van stoffen met farmacologische werking;
- herhaaldelijk werd vastgesteld dat de toegekende taken niet naar behoren werden uitgevoerd;
- wanneer is vastgesteld dat de opdrachtnemer een rechtstreeks of onrechtstreeks belang heeft in één of meer ondernemingen waarop de uitvoeringsovereenkomst van toepassing is;
- de opdrachtnemer de verbintenis bedoeld in artikel 9, tweede lid niet naleeft.

Elke partij kan de overeenkomst verbreken in geval van ernstige tekortkoming van de andere partij aan een van haar verplichtingen, waaraan binnen een termijn van dertig dagen na verzending van een ingebrekestelling bij ter post aangetekend schrijven, niet verholpen is".

3.3. Op 13 oktober 2010 wordt verzoekster door de diensten van de verwerende partij verhoord in het kader van een onderzoek van de controle op cysticercosekarkassen bij het bedrijf CDM NV. Het relaas van dat verhoor is neergeschreven in een proces-verbaal van dezelfde dag.

3.4. Nadien wordt verzoekster tweemaal verhoord door de federale gerechtelijke politie van het arrondissement Brussel. Een eerste maal op 31 januari 2011 en een tweede maal op 29 maart 2011.

3.5. Op 14 november 2012 wordt door de procureur des Konings te Brussel aan de verwerende partij toelating gegeven tot inzage en het nemen van afschrift van het dossier.

3.6. Op 8 februari 2013 wordt de beslissing genomen waarbij in toepassing van artikel 10, tweede en derde lid, van de raamovereenkomst van 20 november 2005, voormelde raamovereenkomst wordt verbroken. Deze beslissing werd ingetrokken.

3.7. Op 23 augustus 2013 wordt verzoekster door de administratie van de verwerende partij verhoord.

3.8. Op 16 september 2013 wordt de thans bestreden beslissing genomen.

IV. Rechtsmacht van de Raad van State

4. In de laatste memorie werpt de verwerende partij als exceptie op dat de discussie te dezen een zuivere beoordeling vergt omtrent het al dan niet correct toepassen van contractuele bepalingen en dat geschillen over burgerlijke rechten volgens de duidelijke bepaling van artikel 144 van de Grondwet bij uitsluiting behoren tot de bevoegdheid van de rechtbanken.

Beoordeling

5. Verzoekster bestrijdt de beslissing om een einde te stellen aan haar aanstelling als keurings- en controlearts. Deze beslissing houdt uiteraard verband met de uitvoering van het contract.

Artikel 144 van de Grondwet heeft de beslechting van dergelijke geschillen uitsluitend aan de hoven en rechtbanken van de rechterlijke orde toevertrouwd. Als de bestreden beslissing louter kadert in de contractuele rechtsverhouding die ten gevolge van een overeenkomst tussen de verzoekende partij en de verwerende partij is ontstaan, is de Raad van State zonder rechtsmacht om kennis te nemen van een beroep tot nietigverklaring en van een vordering tot schorsing.

Het geschil kadert in de contractuele rechtsverhouding die ten gevolge van de arbeidsovereenkomst tussen verzoekster en de verwerende partij is ontstaan. Gelet op de artikelen 144 en 145 van de Grondwet zijn de rechtbanken van de rechterlijke macht bevoegd. De Raad van State is kennelijk zonder rechtsmacht.

De verwarring die door de onjuiste wijze van vermelding van de

beroepsmogelijkheden is ontstaan, verantwoordt dat de kosten wat het rolrecht betreft ten laste van de verwerende partij worden gelegd.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijf februari tweeduizend vijftien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,
Carlo Adams,
Peter Sourbron,
bijgestaan door
Bart Tettelin,

kamervoorzitter,
staatsraad,
staatsraad,
griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys